

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 5941/22
11.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасне Беловић, председника већа, Иде Никитовић и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиље АА, ЈМБГ ..., из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Александар Бусарац, адвокат из Крагујевца, ул. Милентија Поповића бр. 2, ламела 2, против тужених ББ, ЈМБГ ..., из ..., и ВВ, ЈМБГ ..., из ..., ул. ..., чији је заједнички пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из Уба, ул. Карађорђева бр. 1, ради повреде права прече куповине, својине и утврђења ништавости, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Основног суда у Мионици П 162/22 од 16.09.2022. године исправљене решењем П 162/22 од 02.11.2022.године, након одржане усмене и јавне главне расправе закључене дана 11.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Мионици П 162/22 од 16.09.2022. године, исправљена решењем П 162/22 од 02.11.2022.године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се Уговор о купопродаји непокретности, закључен између тужених ББ и ВВ, потврђен пред Јавним бележником у Мионици, ..., под бројем ОПУ 431/2018 од 19.10.2018. године, огласи без дејства, те да јој се непокретност уписана као својина тужене ББ, и то удео од 1/1 на кат. парц. бр. ..., површине 318 м2, грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, земљиште уз зграду и други објекат, површине 260 м2, све уписано у лист непокретности бр. ... КО ..., прода и преда као имаоцу права прече куповине под условима из Уговора о купопродаји, потврђеним пред Јавним бележником у Мионици, ..., под бројем ОПУ 431/2018 од 19.10.2018. године, уз исплату купопродајне цене из износа депонованог у судски депозита приликом подношења тужбе туженима, а што би тужене биле дужне да дозволе и трпе да се на основу ове пресуде може у надлежној служби за Катастар непокретности уписати као власник на наведеном уделу у непокретности, одмах по правноснажности пресуде и без њихове сагласности и присуства.

ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиље АА у делу којим је тражила да се огласи да је без дејства Уговор о поклону непокретности ОПУ 432/18, закључен дана 15.10.2018.

године, између тужених ББ, као поклонодавца и ВВ, као поклонопримца и солемнизован код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, те да јој се непокретност уписана као сусвојина тужене ББ, и то удео од 733/1083 на кат. парц. бр. ..., укупне површине 1083 м², пољопривредно земљиште, њива 7. класе, уписана у лист непокретности бр. ... КО ..., прода и преда као имаоцу права прече куповине под условима из Уговора о купопродаји, потврђеним пред Јавним бележником у Мионици, ..., под бројем ОПУ-431/2018 од 19.10.2018. године, уз исплату купопродајне цене из износа депонованог у судски депозита приликом подношења тужбе туженима, а што би тужене биле дужне да дозволе и трпе да се на основу ове пресуде може у надлежној служби за Катастар непокретности уписати као власник на наведеном уделу у непокретности, одмах по правноснажности пресуде и без њихове сагласности и присуства.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се утврди да је по основу градње сопственим средствима, власник са целином удела на спратном делу - поткровљу куће, постојеће на кат. парц. бр. ..., уписаној у лист непокретности бр. ... КО ..., површине у габариту под објектом 58 м², корисне површине 98,08 м², која се састоји од приземља и спрата, са правом пролаза преко кат. парц. бр. ..., уписане у лист непокретности бр... КО ..., а што би тужене биле дужни признати и трпети да на основу пресуде упише своје право својине на наведеном делу објекта у јавним евиденцијама непокретности и права на њима, као и евентуални тужбени захтев тужиље постављен уз овај захтев, којим тражила да се обавезе тужена ББ, да јој исплати износ од 5.628,48 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом обрачунатом на исти начин као и главни дуг, почев од 15.05.2021. године па до коначне исплате.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се утврди да је у целости апсолутно ништав Уговор о купопродаји непокретности, ОПУ-431/2018, закључен дана 15.10.2018. године и солемнизован код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, између тужених ББ, као продавца и ВВ, као купца непокретност што би тужене биле дужне признати и трпети.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се утврди да је у целости апсолутно ништав Уговор о поклону непокретности, ОПУ-432/2018, закључен дана 15.10.2018. године и солемнизован код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, између тужених ББ, као поклонопримца и ВВ, као поконодавца непокретност што би тужене биле дужне признати и трпети.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља АА, да туженима ББ и ВВ, на име трошкова поступка исплати износ од 305.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 162/22 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па је утврђено да је Уговор о поклону непокретности ОПУ 432/2018 закључен дана 15.10.2018. године и солемнизован код Јавног бележника ...а, из Мионице, дана 19.10.2018. године, између

тужених ББ, као поклонодавца и ВВ, као поклонопримца ништав, па се удео од 733/1083 на кат. парц. бр..., површине 1083 м², пољопривредно земљиште, њива 7. класе, уписана у лист непокретности бр. ... КО ... продаје и предаје тужиљи, као имаоцу права прече куповине под условима из Уговора о купопродаји ОПУ 431/2018 закљученог дана 15.10.2018. године и солемнизованог код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, између тужених, уз исплату купопродајне цене од 733 еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, која се има исплатити из судског депозита суда од износа од 529.200,00 динара, који је тужиља уплатила приликом подношења тужбе, а што су све тужене дужне да дозволе и трпе те да се тужиља на основу ове пресуде може у надлежној служби за Катастар непокретности уписати као сувласник на наведеном уделу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена ББ да тужиљи исплати износ од 4.314,97 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом обрачунатом на исти начин као и главни дуг, почев од 15.05.2021. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље преко износа досуђеног одлуком из става другог изреке па до траженог износа од 5.628,48 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом обрачунатом на исти начин као и главни дуг почев од 15.05.2021. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу у којем је тражила да се Уговор о купопродаји ОПУ-431/2018, закључен дана 15.10.2018. године и солемнизован код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, између тужених огласи без дејства, а да се кат. парц. бр. ..., површине 318 м², грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, земљиште уз зграду и други објекат површине 260 м², све уписано у лист непокретности бр... КО ... продају и предају тужиљи, као имаоцу права прече куповине под условима из наведеног Уговора о купопродаји уз исплату купопродајну цену из износа депонованог у судски депозита приликом подношења тужбе, а што би тужене биле дужни да дозволе и трпе те да се тужиља на основу ове пресуде може у надлежној служби за Катастар непокретности уписати као сувласник на наведеним непокретностима. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу у којем је тражила да утврди да је по основу градње сопственим средствима власник са целином удела на спратном делу - поткровљу куће постојеће на кат. парц. бр. ... уписаној у лист непокретности бр. ... КО ..., површине у габариту под објектом 58 м², корисне површине 98,08 м², која се састоји од приземља и спрата, са правом пролаза преко кат. парц. бр. ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., а што би тужене биле дужни да дозволе и трпе те да се тужиља на основу ове пресуде упише своје право својине на наведеном делу објекта у јавним евиденцијама непокретности и права на њима. Ставом шестог изреке, одбијен је захтев тужиље у делу у којем је тражила да се утврди апсолутна ништавост Уговора о купопродаји ОПУ 431/2018, закљученог дана 15.10.2018. године и солемнизованог код Јавног бележника ..., из Мионице, дана 19.10.2018. године, између тужених, а што би тужене биле дужне да дозволе и трпе. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена ББ да тужиљи плати трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара.

Против наведене пресуде странке су благовремено изјавиле жалбу из свих законских разлога и то тужиља побијајући је у ставу трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке, а тужене у ставу првом, другом и седмом изреке. Трошкове другостепеног поступка су тражиле и определиле.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС” бр. 72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је сагласно члану 383 став 4 ЗПП нужно заказати расправу пред другостепеним судом, јер је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а приликом доношења побијане пресуде је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, како се то основано указује жалбом тужених.

На одржаној расправи у доказном поступку другостепени суд је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом, па је након њихове оцене у складу са одредбом члана 8 ЗПП утврдио следеће чињенично стање.

Родитељи тужиље и тужене ББ, сада пок. ГГ и ДД, били су сувласници са по 1/2 идеалних делова на парцели бр.... и парцели бр. ..., уписаним у лист непокретности ... КО ... Тужена ББ оглашена је за наследника иза пок. оца ГГ на 1/2 идеалних делова ових непокретности, док су за наследнике иза пок. мајке ДД, на другој 1/2 идеалних делова ових непокретности, оглашене тужиља и тужена ББ свака са по 1/2 идеалних делова.

На основу Уговора о деоби, закљученим дана 21.11.2017. године, између тужиље и тужене ББ, тужиљи је припао удео од 350/1083 идеалних делова на парцели бр. ..., чије место и положај су ближе опредељени уговором, а туженој ББ удео од 733/1083 идеалних делова - потес ... на тој парцели, као и искључива својина и државина на парцели бр. ..., а у погледу којих удела су једна другој дале овлашћење да могу да изврше ограђивање у описаним мерама и границама, као и да тако опредељени реални удео оптерете или отуђе у било које доба.

Дана 15.10.2018. године, тужена ББ је са туженом ВВ закључила Уговор о купопродаји непокретности, који је потврђен од стране јавног бележника дана 19.10.2018. године и заведен под бројем ОПУ 431/2018, чији је предмет продаје парцела бр. ... и породична стамбена зграда постојећа на тој парцели, површине у габариту 58 м², корисне површине 98,08 м² и грађевинске површине 58 м², за купопродајну цену од 4.500 евра, која је исплаћена на дан потврђивања уговора. Истог дана, закључиле су и код јавног бележника потврдиле и Уговор о поклону непокретности, који је заведен под бројем ОПУ 432/18, којим је тужена ББ, као поклонодавац, туженој ВВ, као поклонопримцу поклонила свој сувласнички удео на парцели бр. ...

Породична стамбена зграда, која се налази на парцели бр. ... и која је била предмет продаје, изграђена је до прве плоче 1977. године и Уговором о поклону непокретности од 14.04.1997. године, овереним пред Четвртим општинским судом у Београду дана 21.04.1997. године, под Ов бр. 3185/97, поклоњена је туженој ББ од стране пок. ГГ уз терет уживања у корист поклонодавца и његове супруге, сада пок. ДД, до краја њиховог живота, те тужиље и њене кћерке ЋЋ, унукe поклонодавца, по месец дана преко лета (период јуни-септембар) и месец дана преко зиме (период децембар-фебруар) ради коришћења годишњег одмора.

На згради, у периоду од 1977. године до 2004. године, нису извођени никакви радови, да би 2004. године било изграђено поткровље, урађен зид са предње и задње

стране куће (калкански зидови) и кров покривен теголом, затим 2006. године изграђен продужетак оцака, а 2014. године постављена ПВЦ столарија са три стране поткровља. Вредност објекта изграђеног 1977. године, односно закључно са првом плочом, износи на дан вештачења (15.05.2021. године) 13.700 евра или 1.610.711,74 динара, док вредност радова изведених изнад прве плоче, у периоду од 2004. године до 2014. године, према ценама на исти дан, износи 5.628,48 евра, односно 661.741,52 динара (од чега вредност радова из 2004. године и 2006. године укупно износи 4.723,48 евра, а оних из 2014. године, када је вршена набавка и уградња ПВЦ фасадне столарије за три прозора и балканска врата, 905 евра), тако да вредност целог објекта 2014. године, према ценама на дан израде налаза износи 17.228,48 евра, односно 2.025.555,84 динара. Поткровље које је изграђено 2014. године, не представља одвојиву целину од приземног дела, већ њен саставни физички и функционални део.

За зграду је као објекат који је незаконито изграђен, првобитно поднет захтев за легализацију у складу са тада важећим прописима, да би потом, дана 28.08.2018. године, надлежни орган општине Мионица донео решење о озакоњењу овог објекта у коме је као власник означена ББ, овде тужена. Након тога, решењем РГЗ - Служба за катастар непокретности Мионица од 30.08.2018. године, дозвољена је промена начина коришћења и промена врсте земљишта на парцели бр.... - са њива 7. класе, у земљиште уз зграду – објекат, власника тужене ББ, а решењем од 04.10.2018. године, на истој парцели дозвољен је упис зграде и упис права својине на згради – породичној стамбеној згради, површине у габариту 58 м², корисне површине 98,08 м² и грађевинске површине 58 м², са делом поседа 1/1 у корист тужене ББ.

Наведене чињенице које се тичу начина стицања предметних непокретности утврђене су пре свега из писаних доказа – Уговора и одлука надлежних органа, које је суд прихватио као веродостојне јер истинитост њихове садржине, самим тим ни њихова доказна снага, ни на који начин није доведена у сумњу, док су чињенице које се тичу вредности радова изведених у периоду од 2004-2014. године према важећим ценама, утврђене из налаза и мишљења вештака грађевинске струке, који је овај суд у потпуности прихватио налазећи да је дат у складу са правилима струке, прегледом целокупне документације у списима предмета, као и након изласка на лице места, односно увиђаја суда на коме су странке учиниле неспорним чињенице које се тичу врсте радова чији обрачун вредности је вештак приказао у свом налазу, а на који парничне странке нису имале примедби.

У погледу чињенице која се тиче средстава којима су финансирани радови на кући, а која је међу странкама спорна, чињеница је да се са радовима на дизању крова 2004. године кренуло на иницијативу мајке тужиле и тужене ББ, сада пок. ДД, да су радове изводили њихови рођаци којима није плаћана накнада, као и да се до продаје куће никада није постављало питање везано за финансирање тих радова. Искazi тужиле и тужене ББ, као и сведока ЂЂ и ЕЕ, њихових кћерки, у том делу међусобно су сагласни, док чињенице које се тичу организације извођења радова произилазе и из исказа сведока ЖЖ (у свом исказу наводи да је радове организовала његова тетка сада пок. ДД и да је он радио на њену молбу како би јој помогао), као и сведока ЗЗ (који је у свом исказу навео да је предложио сада пок. ДД и тужилци да се кућа покрије јер су имали проблем са прокишњавањем и да је те радове радио њихов рођак ИИ). Међутим, код чињенице да сведоци који су учествовали у извођењу ових радова, немају

непосредних сазнања о начину финансирања градње, односно на који начин и чијим новчаним средствима је набављан материјал (јер, неспорно, радници нису плаћани), то је другостепени суд у одсуству релевантних, пре свега писаних доказа о висини и начину плаћања трошкова набавке материјала (а код чињенице да се исказом сведока ЂЂ потврђују наводи из исказа тужиље да је то било искључиво из средстава тужиље, а исказом сведока ЕЕ наводи из исказа тужене ББ да је то рађено од средстава сада пок. ДД), у погледу ове чињенице одлучио применом правила о терету доказивања, налазећи да тужиља, на којој је био терет доказивања ове чињенице, као чињенице на коју се позива, није доказала колика је вредност њеног новчаног улагања.

Наиме, на околност давања новчаних средстава за градњу и висине тих средстава, тужиља осим извођења доказа њеним саслушањем и саслушањем сведока ЂЂ, те грађевинским вештачењем на околност вредности изведених радова према важећим ценама и економским вештачење на околност могућности да, с обзиром на висину њених зарада, учествује у финансирању градње, није доставила суду ниједан други доказ, пре свега писани (рачуна, уплатнице о извршеној уплати и сл) из кога би суд са сигурношћу могао утврдити да ли је материјал набављан искључиво од новчаних средстава тужиље (или су за изградњу коришћена и средства пок. ДД), као и износ датих средстава, да би се потом на тај начин утврђене чињенице могле узети у обзир приликом утврђивања обавезе враћања уложеног у туђу ствар.

Дакле, код чињенице да тужиља није доставила писани доказ на околност издатака које је поводом градње имала, да се из њеног исказа, као ни из исказа сведока ЂЂ релевантне чињенице везане за трошкове градње не могу утврдити (тужиља се о висини ових трошкова, за које тврди да их је искључиво она сносила, чак ни оквирно није изјаснила, с обзиром да, како наводи, рачуне није чувала) нити се те чињенице могу утврдити из налаза и мишљења вештака грађевинске струке јер је у њему дат обрачун на основу просечних цена, а тиме и трошкова које је тужиља, с обзиром на њену тврдњу да је финансирала градњу, могла имати, што не значи да их је и заиста имала, као ни из налаза и мишљења вештака економске струке (о могућности тужиље, да с обзиром на њена примања сноси ове трошкове), другостепени суд је у погледу ове чињенице, одлучио применом правила о терету доказивања из члана 7, 192, 228-231 ЗПП, налазећи да тужиља није доказала стварну висину трошкова градње, као ни чињеницу да је градња финансирана искључиво њеним новчаним средствима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања донета је одлука као у изреци, из разлога који следе.

С обзиром на чињеницу која као несумњиво утврђена произилази из налаза и мишљења вештака грађевинске струке, да радовима на дизању поткровља није створен нов објекат јер поткровље не представља одвојиву целину од приземног дела већ је његов саставни део, то се испоставља као неоснован захтев тужиље усмерен на стицање права својине само на изграђеном делу (спрату куће-поткровљу). Такав захтев не ужива правну заштиту јер је у оваквој ситуацији стварно-правни захтев тужиље морао да буде опредељен у односу на целину објекта постојећег на парцели бр. ...

Код неоснованости својинско-правног захтева, испоставља се неоснованим и захтев тужиље за утврђење ништавости Уговора о купопродаји парцеле бр. ... и објекта

на њој, с обзиром да такав захтев тужила заснива управо на чињеници да је тужена ББ овим уговором, преносећи на тужену ВВ и својински удео тужиле на објекту-кући, пренела више права него што је и сама имала. Дакле, како тужила није доказала своје право својине на кући која је предмет купопродајног уговора, те тиме ни своје наводе о противправним располагањима тужене ББ путем тог уговора, то по оцени овог суда нема ни услова за утврђење његове ништавости према члану 103 Закона о облигационим односима, односно делимичне ништавости према члану 105 истог закона. При том, без значаја је на другачију одлуку у погледу захтева за утврђење ништавости Уговора о непокретности, указивање тужиле да је на предметној згради било установљено право уживања у њену корист и корист њене кћерке, с обзиром да та околност не утиче на пуноважност уговора већ може бити основ неког другог потраживања у виду евентуално претрпљене штете због извршеног располагања.

Поред тога, а код утврђене чињенице да Уговором о купопродаји није располагано сувласничким уделом већ искључивим правом својине на парцели бр... и постојећем објекту на њој, као и да предмет продаје није било пољопривредно земљиште (промена намене земљишта извршена је пре продаје), то у конкретном случају, у односу на Уговор о купопродаји нису испуњени ни услови да се огласи без дејства према тужили како би се непокретност која је предмет те продаје, њој продала и предала под исим условима, а по основу праву прече куповине. Дакле, како у односу на Уговор о купопродаји нема места примени одредбе члана 10, а у вези члана 5 и 6 Закона о промету непокретности (“Службени гласник РС”, бр. 93/14..6/15), то је захтев тужиле у погледу повреде права прече куповине у односу на Уговор о купопродаји неоснован.

Што се тиче Уговора о поклону, захтев који се тиче повреде права прече куповине у односу на овај уговор тужила је поставила тек у поднеску од 12.08.2022. године, преиначујући на тај начин првобитно поднету тужбу додавањем новог захтева по основу повреде права прече куповине. Како се тужба због повреде права прече куповине, према члану 10 став 2 Закона о промету непокретности, може поднети надлежном суду у року од 30 дана од дана када је ималац права прече куповине сазнао за продају, а најкасније у року од две године од дана закључења уговора о продаји, то код чињенице да је тужила за постојање Уговора о поклону сазнала, како то сама истиче, септембра 2020. године, од ког момента је протекао рок од 30 дана, то је тужила преклудирана да заштиту свог права због повреде права прече куповине по основу овог уговора тражи судским путем.

Како је своје право сувласништва на парцели бр. ..., за које сматра да је повређено закључењем оспореног Уговора о поклону, тужила могла да заштити путем права прече куповине, те како је због протеча рока изгубила могућност да се о том праву расправља (у односу на поклон као симуловани правни посао, односно важећи дисимулован – купопродају), испоставља се да тужила не може имати статус лица из члана 109 Закона о облигационим односима за утврђење ништавости овог уговора јер евентуалним усвајањем таквог захтева не може имати никакву корист нити тим захтевом може бити задовољен неки њен интерес. Из тог разлога се, по налажењу другостепеног суда ни захтеву за утврђење ништавост Уговора о поклону не може се удовољити.

Имајући у виду да је у односу на својински захтев, тужила поставила и евентуални захтев за обавезивање тужене ББ на исплату износа од 5.628,48 евра, као облигационо-правни захтев по основу уложеног у градњу, то је другостепени суд сходно одредби члана 197 став 2 ЗПП одлучивао и о том следећем, евентуалном тужбеном захтеву, па је нашао да се ни том захтеву не може удовољити.

Наиме, пре одлучивања о његовој основаности, другостепени суд је ценио истакнути приговор застарелости потраживања с обзиром да је реч о материјално-правном приговору од кога зависи само право да се захтева испуњење обавезе принудним путем тужбом код суда, па је нашао да је приговор делимично основан и то у погледу улагања која су вршена у периоду 2004-2006. године јер је у односу на њих истекао рок застарелости од 10 година из члана 371 Закона о облигационим односима, а имајући у виду датум подношења тужбе – 01.10.2020. године.

Дакле, код утврђене чињенице да вредност радова извршених у 2004. и 2006. години износи 4.723,48 евра, то је по оцени другостепеног суда, протеклом рока од 10 година од када су вршена ова улагања (рачунајући од 2004. године и 2006. године), престало и право да се захтева исплата овог износа.

У односу на преостали износ од 905 евра, колико износи вредност набавке и уградње ПВЦ столарије, који радови су вршени 2014. године, овај суд налази да то потраживање није застарело али како докази које је тужила у току поступка понудила у прилог основаности овог свог потраживања, како је то већ образложено, не пружају суду довољну чињеничну подлогу за извођење закључка да је оно основано, то је о овом делу тужбеног захтев одлучено применом правила о терету доказивања.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП, одлучено је као у ставовима од првом до осмог изреке ове пресуде.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је у складу са одредбом члана 153 став 1 и 154, у вези члана 163 став 1 ЗПП и њом су обухваћени трошкови целокупног поступка који су туженима признати на име ангажовања пуномоћника из реда адвоката и то за састав одговора на тужбу у износу од 13.500,00 динара, за приступ и заступање на шест одржаних рочишта пред првостепеним судом и једно пред другостепеним у износу од по 18.000,00 динара, за састав две жалбе у износу од по 27.000,00 динара, што све увећано на име заступања две странке у складу са Тарифним бр. 17 износи 290.250,00 динара, те на име судске таксе за одговор на тужбу у износу од 2.950,00 динара и судске таксе за жалбу и пресуду у износу од по 5.900,00 динара, што све укупно износи 305.000,00 динара одмерено обзиром на вредност предмета спора по важећој АТ и ТТ.

Из изложених разлога је одлучено као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Јасна Беловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић